

mandspladsen er givet Meddelelse om en fra Finansministeriet modtagen Skrivelse om disse Udtalelser fra Overskyldraadet, som det ærede Medlem omtalte, at han ikke havde set.

Madsen-Mygdal: For en Del Aar tilbage var det i Regelen min Opgave hvert Aar, naar vi behandlede Finansloven her, at give en Oversigt dels over Finanslovens Indhold og dels over vor finansielle Stilling i det hele taget. Efter Systemskiftet i 1901 har denne Opgave været meget let, idet den forrige Finansminister og ogsaa den nuværende have begyndt Forhandlingerne her i Tinget med at give en saadan Oversigt. Det samme er ogsaa sket af den højtærede Finansminister, og jeg kan i et og alt slutte mig til, hvad han har sagt, og finder ingen Anledning til hverken at komme ind paa Gentagelser eller for mit Vedkommende at komme med nogen som helst finansiell Redegørelse.

Jeg skal derfor vende mig til den ærede sidste Taler (P. G. C. Jensen). Han kom med en ret streng Kritik over den finansielle Statshusholdning her i Landet; han brugte stærke Ord, han talte om at sætte Tæring efter Næring — det er i og for sig meget godt, det skulle vi befitte os paa baade i det private Liv og i Statshusholdningen — han talte om, at Statskassen var Danaidernes Kar, som man fyldte i, og som kunde sluges alt, at der var ingen Bund i den Kasse; han talte om, at den nuværende Regering skræbede til sig paa alle mulige Maader... (P. G. C. Jensen. Til Statskassen!)... Ja, ikke til sig selv selvfølgelig. Man skræbede til Statskassen paa alle mulige Maader, og dog kom man lige vidt osv. osv. Det forekommer mig, at det ærede Medlem ikke har nogen Grund til den Slags Udtalelser, og jeg synes ogsaa, at han skulde være en af de sidste til at komme med den Slags Bemærkninger i dette Øjeblik. Jeg har tidligere haft Lejlighed til at minde om Fortidens finansielle Husholdning, det var ikke min Hensigt at komme ind derpaa i Dag, men alligevel, foranlediget ved den ærede Talers Ord, hans strenge, stærke Ord vil jeg dog tillade mig at minde om den Statshusholdning, der blev ført i dette Land fra 1884—1901. I 1884—85 stode vi med en Kassebeholdning af 60 Millioner, som i de følgende Aar forsvandt fuldstændig og desuden et Statslaan til et Beløb af 30—40 Millioner. I 1901 stode vi med en tom Statskasse, det var endogsaa kommet saa vidt, at man var nødt til at laane

af Nationalbanken for at kunne afholde de daglige, løbende Udgifter. Vi vare altsaa Bunden saa nær, som tænkes kan. Og saa var jo Stillingen den, at i 1901 stod det System, som nu er kommet til Roret, ikke blot med en tom Statskasse, men med en Mangfoldighed af uløste Opgaver, af uløste Reformkrav, som krævede Penge, en Mangfoldighed af Byggeforetagender, der laa for og fremdeles ligge for og kræve Penge, saa at den finansielle Stilling i 1901 var overordentlig vanskelig. Det synes jeg, vi alle skulle være enige om at erkende, for det er dog det virkelige Forhold. — Saa vil jeg endvidere gøre opmærksom paa, at til Trods for, at den finansielle Stilling ikke er saa overordentlig glædelig eller gunstig i dette Øjeblik, spore vi dog Fremgang Aar for Aar, Underskuddet paa de aarlige Finanslove bliver mindre. Og dernæst er det saaledes, at der er en væsentlig Forskel paa Finansloven og paa Statsregnskaberne. Til Trods for Underskuddet paa Finansloven, til Trods for, som det ærede Medlem mindede om, § 28 og til Trods for Tillægsbevillingsloven, som ogsaa kræver Udgifter, er det saaledes, at de aarlige Statsregnskaber have fremvist et glædeligere Resultat end de Finanslove, der foreligge her paa Tingets Bord. Thi, som rigtigt er, holde Finanslovene sig paa Indtægtssiden paa den sikre Side, holde sig til Gennemsnittet af nogle foregaaende Aars Budgetter. Altsaa Indtægten er budgetteret lavere, end den som Regel kommer ind. Paa Udgiftssiden har man derimod som Regel budgetteret rigeligt, saaledes at for de fleste Posters Vedkommende — det er min Erfaring som Statsrevisor — er Resultatet dette, at der bliver Overskud. Man har saaledes holdt sig paa den sikre Side, hvad Udgifterne angaar, og ogsaa, hvad Indtægterne angaar. Dette har haft til Følge, at det aarlige Statsregnskab fremviser et gunstigere Resultat end selve Finanslovsforslaget, og, som sagt, Stillingen er den, at det er blevet gunstigere Aar for Aar, hvad ogsaa den højtærede Finansminister gjorde opmærksom paa, til Trods for de stigende Udgifter, stigende Udgifter i god Retning. Jeg hilser med Glæde, at vort Land har Raad til at ofre betydeligt til Støtte og Styrkelse af Erhvervslivet. Det har vort Land Ære af, og det er en Kendsgerning, jeg hilser med Glæde. Men til Trods for Statskassens stigende Udgifter i saa Henseende bliver Resultatet Aar for Aar bedre. Selv dette Finanslovsforslag, der ender med et Underskud paa 360,000